

Προσδεχόμενοι τὴν Παρουσίαν τοῦ Σωτῆρος μας

Ἡ εἰρήνη τῶν καρδιῶν μας καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου

«*Εἰρήνευσον ἐν σεαυτῷ, καὶ εἰρηνεύσει σοι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ*»

(Ἀβδά Ἰσαάκ Σύρου)

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·

α. Ἡ μετοχή μας εἰς τὸ Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ

ΑΣ ΕΙΝΑΙ εὐλογημένος καὶ δοξασμένος «ὁ Θεὸς τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης»¹, «ὁ Πατὴρ τῶν Οἰκτιρισμῶν»², ὁ Ὅποιος μᾶς ἀξιώνει καὶ πάλιν σήμερον νὰ προσκυνῶμεν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ τὴν ἐν σαρκὶ «*Ἐπιφάνειαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*»³ καὶ μᾶς προσκαλεῖ νὰ ὑψωθῶμεν, εἰρηνεύοντες πρὸς Αὐτόν, εἰρηνεύοντες μέσα μας, εἰρηνεύοντες μεταξύ μας.

Τὸ μέγα καὶ μοναδικὸν αὐτὸ ἱστορικὸν Γεγονὸς τῆς Θείας Οἰκονομίας μαρτυρεῖ τὸν «*ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος*» τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν «*πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς*»⁴.

Ἡμεῖς δέ, οἱ ἐλεηθέντες νὰ εἴμεθα μέλη τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔχομεν τὴν ἰδιαίτερον εὐλογίαν νὰ ἐορτάζωμεν τὸ Γεγονὸς αὐτὸ ὄχι μόνον ὡς μίαν ἐπέτειον, ἀλλὰ μετέχοντες μυστηριακὰ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ Γεγονὸς τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας.

Δὲν θὰ πρέπει ποτὲ νὰ μᾶς διαφεύγη ἡ μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι ἡ Λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἰδιαίτερος μάλιστα ἡ Θεία Λειτουργία, ἀποτελεῖ μίαν πρόσκλησιν διὰ νὰ συμμετάσχωμεν εἰς τὴν «*Ἐπιφάνειαν*»³, δηλαδὴ εἰς τὴν Ἐνανθρώπησιν καὶ Ἐμφάνισιν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον.

Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ἡ Λειτουργία εἶναι δεδαίως ἡ ἱστορία τοῦ Γεγονότος τῆς Θείας Οἰκονομίας, ἀλλὰ εἶναι καὶ τὸ ἴδιο τὸ Γεγονός· εἶναι ἡ ἱστορία τῆς Σωτηρίας μας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ Σωτηρία μας· εἶναι ἡ εὐχαριστιακὴ πραγματοποίησις τῆς Παρουσίας τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποκάλυψις τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Διὰ μέσου τῶν ἱερῶν Μυστηρίων τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας, τὸ παρελθόν – δηλαδὴ ἡ Σάρκωσις, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον – δηλαδὴ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, διώνονται ὡς διαρκῆς παρόν, ἐφ' ὅσον μετέχομεν εἰς τὸ Θεανδρικὸν Πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ Ἐκείνου ὁ Ὅποιος εἶναι «*τὸ Α καὶ τὸ Ω· ὁ Ὡν καὶ ὁ Ἦν καὶ ὁ Ἐρχόμενος*»⁵.

Ὁ Χριστός μας, διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰδικώτερον διὰ τῆς Λατρείας, δὲν κηρύσσει ἀπλῶς τὴν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ μᾶς προσκαλεῖ νὰ μετᾶσχουμεν εἰς τὴν Ἀλήθειαν, δηλαδὴ εἰς τὸν Ἐαυτὸν Του, εἰς τὸ Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ μεταστοιχειωθῶμεν εἰς χριστούς, διὰ νὰ ζῶμεν ἐν τῷ Χριστῷ καὶ ὁ Χριστὸς ἐν ἡμῖν ⁶.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ·

β. Ἡ εἰρήνη τῆς καρδιάς μας καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου

ΕΙΝΑΙ πολὺ ἐπίκαιρος σήμερον ἡ ἀναφορά μας εἰς τὴν παγκόσμιον εἰρήνην, ἡ ὁποία ἔχει διασαλευθῆ μετὰ τὰ πρόσφατα κοσμοϊστορικά γεγονότα καὶ δὲν φαίνεται εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον ἡ ἀποκατάστασις αὐτῆς.

Ἡ εἰρήνη ὅμως τοῦ κόσμου καὶ τὸ χρέος μας διὰ τὴν πραγμάτωσιν αὐτῆς, ἄς μὴ λημονῆται ὅτι ἔχει τὴν ἀφετηρίαν της εἰς τὴν προσωπικὴν μας μεταστοιχειώσιν καὶ μεταμόρφωσιν ἐν Χριστῷ.

Πρῶτα εἰρηνεύει ἡ καρδιά μας καὶ ἔπειτα εἰρηνεύει ὁ κόσμος προηγεῖται ἡ «Ἐπιφάνεια» καὶ «Παρουσία» τοῦ Κυρίου μέσα μας καὶ ἔπεται ἡ εἰρηνοποιὸς δρᾶσις:

«Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς», λέγει ὁ Σωτῆρας μας, «ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμμαντόν»⁷.

Τότε εἴμεθα ἀληθῶς χριστοφόροι καὶ εἰρηνόφοροι καὶ εἰρηνοποιοί· τότε πραγματώνεται ὁ Μακαρισμὸς τοῦ Κυρίου μας:

«Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται»⁸.

Ἡ ἐσωτερικὴ μας λοιπὸν ἐν Χριστῷ εἰρήνη ἀποτελεῖ τὴν οὐσιαστικὴν προϋπόθεσιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ κόσμου, διότι ὡς γνήσιοι πλέον φορεῖς τῆς θείας εἰρήνης καὶ ὡς γνήσιοι φίλοι τοῦ Θεοῦ, θὰ προσελκύωμεν καὶ θὰ ἐκπέμπωμεν τὸ εἰρηνοποιὸν ἔλεος τῆς Ἀγάπης Του.

«**Εἰρηνέυσον ἐν σεναιτῶ**», λέγει πολὺ χαρακτηριστικὰ ὁ Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος, «**καὶ εἰρηνεύσει σοὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ**»⁹.

Διὰ νὰ φθάσωμεν ὅμως εἰς τὴν πόλιν τῆς εἰρήνης, πρέπει νὰ βαδίσωμεν τὴν ὁδὸν τῆς ταπεινώσεως.

«**Εἰν ἀγαπᾶς τὴν εἰρήνην τῆς καρδιάς**», μᾶς συμβουλεύουν οἱ Ἅγιοι, «**ἀγωνίζου νὰ εἰσεέλθῃς εἰς αὐτὴν διὰ τῆς θύρας τῆς ταπεινώσεως, διότι ἄλλη εἴσοδος εἰς αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ταπεινώσιν**»¹⁰.

Ἡ ταπεινοφροσύνη, κατὰ τοὺς Ἅγίους Πατέρας, «**στολὴ θεότητός ἐστιν**», διότι «**ὁ Λόγος ὁ ἐνανθρωπήσας, αὐτὴν ἐνεδύσατο, καὶ ὠμίλησεν ἡμῖν (καὶ ἐνώθηκε μετὰ ἡμᾶς) δι' αὐτῆς ἐν τῷ σώματι ἡμῶν**», «**ἵνα μὴ ἡ κτίσις τῆ αὐτοῦ θεωρία καταφλεχθῆ**»¹¹.

Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα:

γ. Ποθοῦμε τὴν «Παρουσίαν» τοῦ Κυρίου μας;

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ, ὅταν ἐταπεινώθη καὶ ἐσαρκώθη, «**μορφὴν δούλου λαβὼν**»¹², ἐκήρυξε τὸ χαριόσουνον μήνυμα τῆς εἰρήνης: «**ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην**»¹³.

Ἐκτοτε, «ἔρχεται» συνεχῶς καὶ «ἐμφανίζεται» καὶ δίδει τὴν Εἰρήνην Αὐτοῦ εἰς ὅσους ἔχουν ἀγαπήσει καὶ ἀναμένουν τὴν ἔνδοξον «**Παρουσίαν**» Του: «**πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν Ἐπιφάνειαν Αὐτοῦ**»¹⁴.

Σήμερον ἄς ἀναρωτηθῶμεν ἕκαστος: ἀγαπῶμεν καὶ ποθοῦμεν τὴν «**Μακαρίαν Ἐλπίδα καὶ Ἐπιφάνειαν τῆς Δόξης τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ**»¹⁵; Ἐτοιμάζομεν τὴν καρδιά μας διὰ τὴν ἐπίσκεψιν καὶ «**Ἐμφάνισιν**» Αὐτοῦ;

Καὶ «**ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν Ἐπιφάνειαν τοῦ Χριστοῦ**»; ἐρωτοῦν οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας.

«**Εἶναι ἐκεῖνος ὁ Χριστιανός, ὁποῦ κακοπαθεῖ διὰ τὴν Πίστιν καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ· εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ κάμνει ἔργα ἄξια τῆς Ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ· εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἔχει ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, ἐλεημοσύνην, σωφροσύνην, ταπεινώσιν, ὑπομονὴν καὶ ὅλας τὰς ἄλλας ἀρετὰς**»¹⁶.

Οἱ γνήσιοι Χριστιανοὶ ἀγαποῦν καὶ τιμοῦν τὴν πρώτην «**Ἐπιφάνειαν**» τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι ἐθυσίασθη «**ἵνα τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν**»¹⁷.

Ἐπίσης, ἀγαποῦν καὶ ποθοῦν τὴν «**Παρουσίαν**» τοῦ Κυρίου μας εἰς τὰς καρδίας των, διότι δὲν λημονοῦν ποτέ, ὅτι «**ὁ Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων ἔκαμε τὴν ψυχὴν των διὰ κατοικίαν καὶ ναὸν ἰδικόν Του**»¹⁸.

Τέλος, ἀγαποῦν καὶ ἀναμένουν μὲ θαθεῖαν χαρὰν τὴν ἐσχατολογικὴν «**Ἐπιφάνειαν τῆς Παρουσίας Αὐτοῦ**»¹⁹ καὶ τὴν «**Βασιλείαν Αὐτοῦ**»²⁰, διότι τότε θὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου: «**Ἴδου καινὰ ποιῶ πάντα**»²¹ καὶ θὰ κληρονομήσουν «**καινοὺς οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν**»²², δοξάζοντες Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

**Ἅγια Γέννησις
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2003**

Εὐχέτης πρὸς ἐνανθρωπήσαντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῶν Ἐνισταμένων

-
- 1) Β΄ Κορινθ. ιγ΄ 11.
 - 2) Β΄ Κορινθ. α΄ 3.
 - 3) Β΄ Τιμοθ. α΄ 10.
 - 4) Ἐφεσ. β΄ 7, 4.
 - 5) Ἀποκαλ. α΄ 8.
 - 6) Πρβλ. Γαλ. β΄ 20.
 - 7) Ἰωάν. ιδ΄ 21.
 - 8) Ματθ. ε΄ 9.
 - 9) Ἀβδᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Λόγος Λ΄.
 - 10) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἀόρατος Πόλεμος, Μέρος Β΄, Κεφάλαιον ΙΖ΄.
 - 11) Ἀβδᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Λόγος Κ΄.
 - 12) Φίλιπ. β΄ 7.
 - 13) Ἐφεσ. β΄ 17.
 - 14) Β΄ Τιμοθ. δ΄ 8.
 - 15) Τίτ. β΄ 13.
 - 16) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἑρμηνεία εἰς τὸ Β΄ Τιμοθ. δ΄ 8.
 - 17) Ἰωάν. ια΄ 52.
 - 18) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἀόρατος Πόλεμος, Μέρος Β΄, Κεφάλαιον ΙΗ΄.
 - 19) Β΄ Θεσσαλ. β΄ 8.
 - 20) Β΄ Τιμοθ. δ΄ 1.
 - 21) Ἀποκαλ. κα΄ 5.
 - 22) Β΄ Πέτρο. γ΄ 13.